

Arrest

nr. 217 807 van 28 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Pasjtoen en Afghaans staatsburger te zijn. U bent geboren in het dorp Batan in het district Rodat van de provincie Nangarhar. U bent ongeveer tien jaar naar de madrassa gegaan en kunt lezen maar niet schrijven. U zorgde voor de koe van uw familie en laadde occasioneel stenen in een vrachtwagen.

Uw vader werkte als tolk voor de Amerikanen en werd hierdoor bedreigd door de taliban of Daesh. Hij verdween drie jaar voor uw vertrek. Uw familie werd als gevolg van het beroep van uw vader eveneens bedreigd. Daesh vroeg u om zich bij hen aan te sluiten. Zeven à acht maanden na de verdwijning van

uw vader werd u op een dag benaderd door vijf à zes mensen. Zij sloegen u en braken uw benen. U viel op een stuk glas en sneed zichzelf. Hierna bleef Daesh u bedreigen. Vijf à zes maanden nadat leden van Daesh uw benen gebroken hadden, organiseerden de dorpsouderen een jirga maar dat leverde niets op voor u. U bleef door Daesh benaderd worden en verliet Afghanistan een jaar na de jirga.

U was ongeveer drie maanden onderweg en kwam in België aan op 22 februari 2016. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 3 maart 2016. Ter staving van uw verzoek legt u de taskara van uw vader, een foto van uw vader tijdens zijn werk, een aanbevelingsbrief voor uw vader van PRT Zabul, een aanbevelingsbrief voor uw vader van het Mobile District Support Team, een appreciatiecertificaat van uw vader van PRT Zabul, een brief van de medische dienst pre-ontvang WTC II Brussel aangaande uw medische toestand en een medisch rapport van Fedasil neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in het administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legt in dit verband een brief van de medische dienst pre-ontvang WTC II Brussel aangaande uw medische toestand en een medisch rapport van Fedasil neer. In deze rapporten wordt gesteld dat u angstaanvallen heeft, psychologische problemen kent en dat u verschillende fysieke letsels hebt opgelopen. Deze rapporten volstaan echter niet om aan te tonen dat u niet in staat zou zijn om verklaringen af te leggen. Zo moet met betrekking tot het attest van dokter L. B. (...) worden vastgesteld dat hierin enkel melding wordt gemaakt van fysieke letsels en er op geen enkel moment wordt aangegeven dat deze u zouden verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten. Hetzelfde moet worden geconcludeerd met betrekking tot de brief van T. N. (...) van de medische dienst van de pre-opvang van het Rode Kruis. Daarin wordt weliswaar melding gemaakt van drie angstaanvallen op een dag en van de suggestie van een psychiater dat u aan PTSS zou leiden, maar er blijkt geenszins uit dat u om een of andere reden niet in staat zou zijn verklaringen af te leggen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Met betrekking tot beide attesten moet overigens nog worden opgemerkt dat deze betrekking hebben op uw toestand in maart 2016 en er sindsdien geen enkel stuk meer werd voorgelegd met betrekking tot uw psychologische problemen. Er kan dan ook niets uit worden afgeleid met betrekking tot uw toestand naar aanleiding van het persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal op 19 april 2018 en 5 juli 2018. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt overigens werd nergens dat u niet in staat was coherente verklaringen af te leggen. U gaf onder meer een uitgebreide wegbeschrijving van uw woonplaats naar Torkham (CGVS II, p. 14) en gaf een samenhangend antwoord op de vraag naar uw asielrelaas (CGVS II, p. 14).

Vervolgens moet worden vastgesteld dat u op het ogenblik van uw verzoek om internationale bescherming minderjarig was en u na een leeftijdsbepaling op 9 juni 2016 een voogd kreeg toegewezen door de dienst Voogdij. Op 31 maart 2017 werd deze voogdij van rechtswege beëindigd aangezien u op die dag meerderjarig werd. Het CGVS is dan ook van oordeel dat er sindsdien in uw hoofde geen bijzondere procedurele noden verbonden aan de hoedanigheid van niet-begeleide minderjarige meer kunnen worden aangenomen.

U maakte verder géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden zouden kunnen blijken. Het Commissariaat-generaal heeft evenmin dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie koestert of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS II, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België en aan uw beweringen omtrent de familiale en financiële omstandigheden waarin u in Afghanistan zou hebben geleefd en zou zijn opgegroeid. Het verschaffen van duidelijkheid over deze elementen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de gegrondheid van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren.

Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Wanneer wordt vastgesteld dat een verzoeker nalaat zicht te bieden op zijn werkelijk profiel en het werkelijk familiaal en financieel netwerk waarop hij in Afghanistan kan steunen laat hij niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert hij aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van zijn mogelijkheden tot hervestiging. Bij gebrek aan concrete, geloofwaardige en betrouwbare aanknopingspunten maakt een verzoeker niet aannemelijk dat er in zijn hoofde een nood aan internationale bescherming bestaat te meer daar uit informatie van het CGVS blijkt dat er geen aanwijzingen zijn dat personen met lage profielen die naar de steden verhuizen nog langer geïsoleerd worden door de Taliban, waarvan de prioriteiten en operationele capaciteit zich in de steden concentreert op 'high profile targets, ranking from serving government officials upwards' (EHRM, H. en B. vs. het V.K., 9 april 2013, § 97-98; EASO, COI report Afghanistan, Insurgent strategies – intimidation and targeted violence against Afghans, december 2012) tenzij er sprake zou zijn van een of andere persoonlijke vete, rivaliteit of conflict. Ook uit recente informatie in dit verband kan worden afgeleid dat hoewel de Taliban over informaten beschikt in Kaboel, zij zich nog steeds richten op hoge profielen. Wat lagere profielen betreft, blijft het risico eerder laag dat zij en/of hun familieleden door de Taliban zouden worden geïsoleerd (EASO, COI report, Afghanistan, Individuals targeted by armed actors in the conflict, december 2017, p.61-64).

Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van

herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vooreerst vastgesteld dat u het CGVS geen zicht biedt op uw werkelijk profiel en op uw familiale en financiële situatie. Volgens uw verklaringen bent u de zoon van een tolk, die sinds drie jaar voor uw vertrek vermist is (CGVS II, p. 6). Verder bent u tien jaar naar de madrassa geweest (CGVS II, p. 10). Na de verdwijning van uw vader werd uw familie financieel afhankelijk van uw oom, die in de landbouw werkte (CGVS II, p. 12).

Echter, uw verklaringen over het werk van uw vader en zijn verdwijning weten niet te overtuigen. Zo weet u niet wanneer uw vader met dit werk gestart is of hoelang hij dit heeft gedaan (CGVS II, p. 7). Gevraagd naar de taal waarin hij tolkte, zegt u dat u denkt dat het Engels was (CGVS II, p. 7). Als er wordt geïnformeerd naar bedreigingen aan het adres van uw vader, spreekt u over een hinderlaag en zegt u dat er misschien veel zaken gebeurd zijn maar dat hij dit niet vertelde (CGVS II, p. 8-9). Wanneer er tijdens het persoonlijk onderhoud wordt ingegaan op deze hinderlaag, geeft u louter een algemene omschrijving door te stellen dat het een valstrik is voor mensen en dat ze met een raket schieten of die persoon levend vangen (CGVS II, p. 8). Op het concrete incident waarbij uw vader betrokken was gaat u niet in. Gevraagd naar overige incidenten waarbij uw vader betrokken was, zegt u opnieuw dat u denkt dat die zaken met hem gebeurden maar dat hij het niet zei (CGVS II, p. 9). Later beweert u dat u niet weet wat uw vader overkomen is, omdat u de zoon was en hij u daarover geen informatie gaf (CGVS II, p. 9). De vaststelling dat u de activiteiten en problemen van uw vader slechts in dergelijke vage bewoordingen, die gebaseerd zijn op louter veronderstellingen, kan omschrijven, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband en doen ernstige twijfels rijzen over uw bewering dat u in de laatste drie jaar voor uw vertrek zou zijn opgegroeid zonder uw vader.

Uw zelfverklaard gebrek aan kennis over de landbouw in uw regio doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid inzake uw profiel, te meer daar u verklaarde dat het inkomen van uw familie hiervan afhing tijdens de laatste jaren van uw verblijf in Afghanistan. U verklaart in Afghanistan stenen in een tractor te hebben geladen, koeien gehoed en uw oom voedsel te hebben gebracht (CGVS II, p. 10). Gevraagd naar hoeveel koeien uw familie had, zegt u initieel dat u het niet weet (CGVS II, p. 11). Wanneer u diezelfde vraag daarna opnieuw gesteld wordt, zegt u plots dat uw familie één koe had (CGVS II, p. 11). Verder is het vreemd dat u, wanneer u gevraagd wordt naar hoe groot de gronden van uw familie waren, u zegt dat u het nooit gemeten heeft. Uw verwijzing naar uw jeugdige leeftijd toen kan dit gebrek aan kennis niet verschonen (CGVS II, p. 11). Het bezit van dit land was immers van cruciaal belang voor de inkomsten van de familie tijdens uw laatste jaren van verblijf in Afghanistan.

Gevraagd welke gewassen op jullie gronden werden gekweekt, zegt u vaagweg dat alles zijn eigen seizoenen heeft (CGVS II, p. 11). Wanneer u diezelfde vraag opnieuw gesteld wordt, zegt u eveneens vaagweg "mais, tarwe, rijst, die dingen" (CGVS II, p. 11). U geeft verder aan dat er papaver geteeld wordt in uw regio (CGVS II, p. 11), maar wanneer u gevraagd wordt of de papaver in een specifiek seizoen geoogst worden, zegt u louter dat de persoon die het de papaver plant weet hoelang het duurt (CGVS II, p. 11-12). Bovendien geeft u zelf aan, wanneer u gevraagd wordt in welk seizoen de tarwe geoogst wordt, dat u niets over de oogst weet omdat u het niet zelf deed (CGVS II, p. 12). Dergelijke vage verklaringen over de inkomstenbron van uw familie tijdens de laatste jaren van uw verblijf in Afghanistan doen ernstige vragen rijzen met betrekking tot uw bewering dat onderdeel uitmaakte van een gezin die in een plattelandsregio woonde en er afhankelijk was van inkomsten uit landbouw.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over het door u aangemeten profiel. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk profiel. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat bent om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan er in uw hoofde niet worden geconcludeerd tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenstatus of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus.

Naast de vaststelling dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt met betrekking tot het door u aangemeten profiel moet er eveneens worden vastgesteld dat uw verklaringen over uw recente herkomst uit het district Rodat van de provincie Nangarhar niet geloofwaardig zijn.

Zo schiet uw kennis over de veiligheidssituatie in uw district ernstig te kort. Vooreerst blijkt uw kennis over de aanwezige actoren in uw district ondermaats. Zo stelt u dat taliban en Daesh hetzelfde zijn en

dat het verschil in beide organisaties louter de naam is (CGVS II, p. 9). Geconfronteerd met het fundamenteel verschil tussen beide, herhaalt u uw veronderstelling en voegt u eraan toe dat ze ook andere kleren dragen (CGVS II, p. 9). U blijft Daesh en taliban met elkaar gelijkstellen (CGVS II, p. 8, p. 9, p. 15) ondanks confrontaties van het CGVS dat beide organisaties niet met elkaar gelijk te stellen zijn (CGVS II, p. 9 en p. 15). Gevraagd naar het verschil tussen beide, zegt u dat ze hetzelfde doen maar dat het verschillende groepen zijn. U zegt verder dat ze dezelfde acties doen en dezelfde groep zijn, maar dat ze andere kleren dragen (CGVS II, p. 15). Gevraagd naar de relatie tussen de taliban en Daesh, zegt u het niet te weten (CGVS II, p. 15). Gezien beide groeperingen actief waren in uw regio tijdens uw verblijf daar, wordt u naar een verklaring van uw onwetendheid hierover in uw regio, waarop u zegt dat ze 's nachts actief zijn, dat u hen niet zag en dat niemand weet waar ze zijn. U voegt eraan toe dat ze dezelfde acties ondernemen (CGVS II, p. 15-16). Ook na deze confrontatie blijft u Daesh en Taliban in één adem noemen (CGVS II, p. 16). Gevraagd naar lokale Taliban- en Daeshleiders, weet u slechts één leider van de taliban te noemen die ondertussen gestorven was (CGVS II, p. 20-21).

Gevraagd sinds wanneer Daesh actief is in uw regio, zegt u initieel dat ze er al heel lang zijn en dat u nog niet geboren was (CGVS II, p. 15). Opnieuw gevraagd sinds wanneer Daesh in uw regio aanwezig is, zegt u dat u denkt dat het sinds zes à zeven jaar is (CGVS II, p. 15). Geconfronteerd met uw initiële antwoord, zegt u dat u de datum niet kent en dat ze dezelfde groep zijn (CGVS II, p. 15). Gevraagd wat u van Daesh weet, zegt u louter dat iedereen van hen weet en spreekt (CGVS II, p. 18). Opnieuw gevraagd wat u van hen weet, zegt u dat mensen van de overheid en hun familie vermoord worden, dat ze huizen vernietigen en bommen plaatsen (CGVS II, p. 18). Gevraagd wie het meest machtig was, Daesh of taliban, zegt u dat Daesh altijd al het meest machtig in uw dorp was (CGVS II, p. 18 en p. 19). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, dat Daesh pas in uw district aanwezig was vanaf 2015. Deze aanwezigheid ging gepaard met verschillende conflicten tussen de taliban, Daesh en de autoriteiten onderling (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Vervolgens blijkt u niet op de hoogte van een aantal opvallende veiligheidsincidenten in uw regio die zich tijdens uw verblijf daar zouden hebben afgespeeld. Gevraagd om te vertellen over grote incidenten die zich in uw regio hebben voorgedaan, vertelt u over een landdispuut waarbij vijf mensen gedood werden. Dit zou gebeurd zijn toen u twaalf, dertien of veertien jaar was (CGVS II, p. 22). Gevraagd of er een incident gebeurde in de laatste jaren dat u in Afghanistan verbleef, zegt u van niet (CGVS II, p. 22). Gevraagd of er een veiligheidsincident plaatsvonden tijdens de laatste vijf jaar dat u er verbleef, zegt u dat de directeur van de NDS werd gedood in de bazaar in het jaar van uw vertrek (CGVS II, p. 22). Het CGVS vond over dit incident niets terug. Gevraagd of er naast dit incident nog iets anders gebeurd is in de laatste vijf jaar dat u er verbleef, zegt u van niet (CGVS II, p. 22).

Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, dat er wel degelijk veiligheidsincidenten plaatsvonden in Rodat tijdens uw verblijf. In augustus 2013 stierven bijvoorbeeld twee burgers en een politieagent bij een aanval tussen de politie en militanten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd naar een incident in een moskee tijdens de laatste vijf jaar dat u in Afghanistan verbleef, zegt u dat de mullah gedood werd of dat er iemand stierf in de Sultan Moskee (CGVS II, p. 23). Gevraagd wie gedood werd, zegt u dat u denkt dat een mullah stierf, dat u het niet weet en dat er iets is gebeurd (CGVS II, p. 23). Verder zou er volgens u niets gebeurd zijn in een moskee toen u er verbleef (CGVS II, p. 23). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, dat er in februari 2015 een beschieting in een moskee in uw district plaatsvond, waarbij ten minste twee personen gedood werden en iemand gewond raakte (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Verder wordt u gevraagd of er ooit een incident was waarbij een commandant of een talibancommandant werd gedood, waarop u zegt dat u het zelf niet zag en niets hoorde (CGVS II, p. 23). In juli 2013 werd de districtschef van de taliban van uw district gedood in een confrontatie met politie in het Batikot district (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Gevraagd naar overstromingen tijdens uw verblijf in uw regio, zegt u dat het lang geleden is (CGVS II, p. 20). Gevraagd hoelang voor uw vertrek uit Afghanistan dit plaatsvond, zegt u dat u toen elf à twaalf jaar oud was (CGVS II, p. 20). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, vond er in uw district in 2015, in het jaar voor uw vertrek, een overstroming plaats waarbij een inwoner van Rodat het leven liet (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Dat u wel op de hoogte bent van de geografie in de omgeving van uw dorp en district en van een aantal bekende figuren uit uw regio (CGVS II, p. 14, p. 19, p. 20 en 21) kan hoogstens aantonen dat u oorspronkelijk uit het dorp Batan komt of er geweest bent, maar is geen aanwijzing voor uw lang en onafgebroken verblijf tot uw vertrek uit Afghanistan.

De documenten die u neerlegde kunnen uw recent verblijf in Rodat, noch uw familiale en financiële netwerk aantonen. Wat betreft de documenten die u neerlegde om de tewerkstelling van uw vader te staven, een foto van uw vader tijdens zijn werk, een aanbevelingsbrief voor uw vader van PRT Zabul, een aanbevelingsbrief voor uw vader van het Mobile District Support Team en een appreciatiecertificaat van uw vader van PRT Zabul, dient verwezen te worden naar de eerder aangetoonde

ongeloofwaardigheid van uw verklaringen inzake het werk van uw vader. Documenten hebben immers pas bewijswaarde wanneer ze vergezeld zijn van geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Bovendien verklaart u zelf geen kennis te hebben van de inhoud van de documenten en zegt u er niets over te weten (CGVS II, p. 3-4). Overigens is het opmerkelijk dat in de aanbevelingsbrief van 20 oktober fouten in de spelling en grammatica te vinden zijn, hoewel de brief geschreven zou zijn door een kapitein van het Amerikaans leger. Bovendien vertonen de documenten inzake het werk van uw vader onderling tegenstrijdigheden. Op het aanbevelingscertificaat staat te lezen dat uw vader van 3 maart 2010 tot 1 november 2010 voor PRT Zabul gewerkt zou hebben. In de aanbevelingsbrief opgesteld op 15 oktober 2010, staat te lezen dat uw vader drie maanden voor PRT Zabul heeft gewerkt. In de aanbevelingsbrief opgesteld op 20 oktober 2010, staat dan weer te lezen dat uw vader van juli 2010 tot november 2010 voor PRT gewerkt heeft. Bovendien lijken deze aanbevelingsbrieven andere doeleinden te hebben, wat opmerkelijk is gezien de korte tijdspanne waarin beide brieven opgesteld zijn. De aanbevelingsbrief van 15 oktober lijkt gericht te zijn aan een potentiële nieuwe werkgever, waarbij de kwaliteiten van uw vader als een aanwinst geprezen worden. De aanbevelingsbrief van 20 oktober is er ogenschijnlijk op gericht om de visumaanvraag van uw vader voor de Verenigde Staten te ondersteunen. Wat betreft de foto die u neerlegt, dient vastgesteld dat op basis van deze foto onmogelijk nagegaan kan worden of de afgebeelde persoon uw vader betreft, noch kan hieruit de locatie, het tijdstip of de omstandigheden nagegaan worden.

Wat betreft de taskara van uw vader, dient opgemerkt dat dit, net zoals de documenten die u neerlegt om de tewerkstelling van uw vader te staven, een kopie betreft waarvan de authenticiteit onmogelijk nagegaan kan worden. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, dat zowat alle documenten gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Wat betreft de brief van de medische dienst pre-ontvang WTC II Brussel aangaande uw medische toestand en een medisch rapport van Fedasil die u neerlegt, dient opgemerkt dat de loutere vaststelling van uw psychologische en fysieke problemen geen aanwijzing is voor het tijdstip, de locatie en de omstandigheden waarin u deze psychologische en fysieke letsels hebt opgelopen. Dit voldoet dus niet om de eerder vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in het dorp Batan, gelegen in het district Rodat van de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet kan worden vastgesteld.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26; EASO Country Guidance – Common Analysis: Afghanistan, pag. 98, voetnoot 57). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 19 april 2018 en 5 juli 2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud van 5 juli 2018 uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan. U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter vasthouden aan uw verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerswil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Naast de vaststelling dat uw verklaringen met betrekking tot uw recent verblijf niet overtuigen werd eerder in deze beslissing reeds vastgesteld dat u evenmin duidelijkheid scheidt over het door u aangemeten profiel. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk profiel. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat bent om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging om zich aan een reëel risico op ernstige schade verbonden aan de veiligheidssituatie in uw beweerde regio van herkomst te onttrekken.

Door uw gebrekkige medewerking op deze punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afgaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in het district Rodat van de provincie Nangarhar heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde

land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, het gelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij niet aanvoert op welke manier het gelijkheidsbeginsel zou zijn geschonden, terwijl de uiteenzetting van een middel niet alleen vereist dat wordt aangevoerd welke bepaling of welk beginsel geschonden wordt geacht, doch ook de manier waarop ze werden geschonden door de bestreden beslissing. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormelde beginsel. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat van verzoekende partij, als verzoeker om internationale bescherming, redelijkerwijze verwacht mag worden dat zij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over haar aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Zij dient alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals heden opgenomen in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij heeft de verplichting om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar asielaanvraag en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van verzoekende partij dat zij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het

bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker om internationale bescherming een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. De Raad bemerkt verder dat in de bestreden beslissing vooreerst verschillende vaststellingen worden gedaan die doen besluiten dat verzoekende partij geen zicht biedt op haar werkelijk profiel en op haar familiale en financiële situatie. Meer bepaald wordt vastgesteld dat (i) haar verklaringen over het werk van haar vader en diens verdwijning niet weten te overtuigen, waardoor er ernstige twijfels rijzen over haar bewering dat zij in de laatste drie jaar voor haar vertrek zou zijn opgegroeid zonder haar vader; en (ii) haar gebrek aan kennis over de landbouw in haar regio niet plausibel is in het licht van haar verklaring dat het inkomen van haar familie hiervan afhing tijdens de laatste jaren van haar verblijf in Afghanistan. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen argumenten aanbrengt die deze vaststellingen in een ander daglicht stellen.

2.2.5.1. Wat betreft het werk van haar vader en diens verdwijning, stelt verzoekende partij dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met het gegeven dat zij nog een kind was toen zij Afghanistan verliet. De kennis die van haar verwacht wordt is onredelijk. Bovendien, gelet op het feit dat het werk van haar vader bijzonder gevaarlijk was, is het niet onaannemelijk dat haar vader haar geen inhoudelijke details gaf over wat hij precies deed, temeer nu verzoekende partij slechts een kind was.

2.2.5.2. Verzoekende partij kan evenwel niet volstaan met een loutere verwijzing naar haar jeugdige leeftijd op het moment van de verdwijning van haar vader (13 jaar) om haar gebrekkige verklaringen dienaangaande te vergoelijken. Hoewel verzoekende partij inderdaad vrij jong was op het moment van diens verdwijning, moet immers opgemerkt worden dat haar familie nadien als gevolg van diens beroep nog steeds bedreigd werd en dat ook verzoekende partij persoonlijk tot aan haar vertrek uit Afghanistan benaderd werd door Daesh omwille hiervan. In dat licht kan dan ook van verzoekende partij verwacht worden dat zij meer informatie zou hebben over het werk van haar vader en de concrete bedreigingen aan het adres van haar vader. In de door haar beschreven omstandigheden kan immers aangenomen worden dat dergelijke zaken werden besproken met haar andere familieleden. Dat verzoekende partij nauwelijks concrete informatie heeft over het werk van haar vader en de bedreigingen aan diens adres, ondergraaft dan ook wel degelijk de geloofwaardigheid van haar verklaringen in dit verband en doen ernstige twijfels rijzen over haar bewering dat zij in de laatste drie jaar voor haar vertrek zou zijn opgegroeid zonder haar vader.

2.2.6.1. Waar haar een gebrek aan kennis over de landbouw in haar regio wordt verweten, onderstreept verzoekende partij dat zij zelf niet in de landbouw werkte en dat toen haar vader verdween haar oom diens taken heeft overgenomen. Verzoekende partij bemerkt verder nog dat zij perfect kon aangeven welke gewassen er geteeld werden in haar regio. Dat zij niet weet welke gewassen er in welk seizoen geteeld werden kan haar niet verweten worden, *“gezien zij er al 3 jaar niet geweest is, nooit zelf in de landbouw werkte en nog een minderjarig kind was”*.

2.2.6.2. De Raad wijst erop dat in dit verband in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat (i) verzoekende partij, die aangeeft koeien te hebben gehoeid, initieel verklaart niet te weten hoeveel koeien haar familie had, om dan plots te stellen dat haar familie maar één koe had; (ii) zij niet weet hoe groot de gronden van haar familie waren; (iii) zij, gevraagd naar welke gewassen op hun gronden werden gekweekt, zij vaagweg zegt dat alles zijn eigen seizoen heeft, en, wanneer de vraag nogmaals wordt gesteld, zij eveneens vaagweg zegt *“mais, tarwe, rijst, die dingen”*; (iv) zij, waar zij aangeeft dat er papaver geteeld wordt in haar regio, niet kan zeggen of de papaver in een specifiek seizoen geoogst wordt; en (v) zij niet weet in welke seizoen de tarwe, wat door haar familie geteeld zou worden, geoogst wordt. Voormelde uitermate opvallende vaagheden en onwetendheden worden door verzoekende partij met bovenstaande bemerkingen op geen enkele manier *in concreto* in een ander daglicht gesteld.

De Raad benadrukt dat van verzoekende partij, die op het moment van haar vertrek uit Afghanistan zestien jaar was, en derhalve geen *infans* meer was, verwacht mag worden dat zij doorleefde verklaringen kan afleggen over haar onmiddellijke leefwereld in Afghanistan. De Raad wijst erop dat uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij hielp bij de landbouwactiviteiten van haar familie. Meer bepaald verklaarde zij stenen in een tractor te hebben geladen, koeien gehoeid te hebben en haar

oom voedsel te hebben gebracht (administratief dossier, stuk 5, notities CGVS d.d. 05/07/2018, p. 10). Derhalve was zij wel degelijk betrokken bij de landbouwactiviteiten van haar familie. De vage verklaringen van verzoekende partij hierover ondergraven dan ook wel degelijk de geloofwaardigheid van haar bewering dat zij onderdeel uitmaakte van een gezin die in een plattelandsregio woonde en er afhankelijk was van inkomsten uit landbouw.

2.2.7. Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de bewering van verzoekende partij dat zij heel haar leven en dit tot aan haar vertrek uit Afghanistan in het dorp Batan gelegen in het district Rodat in de provincie Nangarhar (Afghanistan) doorgebracht zou hebben en dit omdat (i) haar kennis over de veiligheidssituatie in haar district ernstig te kort schiet aangezien (a) haar kennis over de aanwezige actoren in haar district op verschillende punten ondermaats is en (b) zij niet op de hoogte blijkt te zijn van een aantal opvallende veiligheidsincidenten in haar regio die zich tijdens haar verblijf daar zouden hebben voorgedaan; en (ii) zij, gevraagd naar overstromingen tijdens haar verblijf in haar regio, slechts zegt dat het lang geleden is, toen zij ongeveer elf à twaalf jaar oud was, terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat er in haar district in 2015, in het jaar voor haar vertrek, een overstroming plaatsvond waarbij een inwoner van Rodat het leven liet. Daarnaast wordt in de bestreden beslissing nog opgemerkt dat het gegeven dat verzoekende partij wel op de hoogte is van de geografie in de omgeving van haar dorp en district en van een aantal bekende figuren uit haar regio hoogstens kan aantonen dat zij oorspronkelijk uit het dorp Batan komt of er geweest is, maar geen aanwijzing is voor haar lang en onafgebroken verblijf tot haar vertrek uit Afghanistan. In haar verzoekschrift haalt verzoekende partij evenmin overtuigende argumenten aan die voormelde vaststellingen in een ander daglicht stellen, zo blijkt uit wat volgt.

2.2.8.1. Verzoekende partij meent vooreerst dat verwerende partij zichzelf tegenspreekt, nu deze enerzijds haar herkomst in twijfel trekt, doch anderzijds tevens motiveert dat verzoekende partij een uitgebreide wegbeschrijving kon geven van haar woonplaats naar Torkham.

2.2.8.2. De Raad is evenwel van oordeel dat van enige tegenspraak in de bestreden beslissing geenszins sprake is, aangezien in de bestreden beslissing tevens terecht wordt opgemerkt dat het gegeven dat verzoekende partij wel op de hoogte is van de geografie in de omgeving van haar dorp hoogstens kan aantonen dat zij oorspronkelijk uit het dorp Batan komt of er is geweest, maar geen aanwijzing is voor haar beweerde lang en onafgebroken verblijf tot haar vertrek uit Afghanistan.

2.2.9.1. Wat betreft haar verklaringen over de Taliban en Daesh, stelt verzoekende partij dat voor haar deze mensen allemaal hetzelfde waren. Het feit dat zij het (politiek) verschil tussen deze twee groeperingen niet kan uitleggen hoeft niet te verbazen gezien haar jonge leeftijd op het moment dat zij haar land verliet en het feit dat zij ongeschoold is.

2.2.9.2. De Raad duidt er evenwel op dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 33, map landeninformatie, deel 13) blijkt dat er een fundamenteel verschil is tussen deze twee groeperingen en dat zij niet louter 'verschillen in naam' en 'andere kleren dragen' zoals verzoekende partij beweert. Immers blijkt uit voormelde informatie dat beide groepen elkaars rivalen zijn en dat zij tegen elkaar strijden om de controle van bepaalde gebieden. Gezien beide groeperingen actief waren in haar regio tijdens haar verblijf daar en de aanwezigheid van Daesh in haar district vanaf 2015 gepaard ging met verschillende conflicten tussen de Taliban, Daesh en de autoriteiten onderling, is het niet aannemelijk dat verzoekende partij Daesh en de Taliban in één adem blijft noemen. Het feit dat zij ongeschoold is kan dit niet verklaren, nu dit immers geenszins kennis betreft die enkel via scholing kan worden vergaard. Wat betreft de verwijzing naar haar jonge leeftijd, duidt de Raad erop dat verzoekende partij op het moment dat zij Afghanistan verlaten heeft, zijnde eind 2015, zestien jaar oud was en derhalve geen *infans* meer was. Er kan dan ook redelijkerwijze van haar worden verwacht dat zij weet dat er een fundamenteel verschil is tussen enerzijds de Taliban en anderzijds Daesh.

2.2.10.1. Verzoekende partij benadrukt verder dat zij haar dorp perfect kon beschrijven, dat zij wist welke stammen er leven en welke ziekenhuizen, parken en klinieken er zich bevonden, en dat zij ook verschillende bekende figuren kon opnoemen (de talibanleider, politiechef en districtschef).

2.2.10.2. De Raad wijst er echter op dat deze elementen geenszins van aard zijn haar beweerde recente herkomst uit het dorp Batan gelegen in het district Rodat in de provincie Nangarhar

(Afghanistan) aan te tonen en hoogstens kunnen aantonen dat verzoekende partij oorspronkelijk uit het dorp Batan komt of er geweest is.

2.2.11. De Raad besluit dat uit het geheel van de door verzoekende partij afgelegde verklaringen en de door haar voorgelegde stukken duidelijk blijkt dat verzoekende partij niet voldaan heeft aan de op haar rustende plicht tot medewerking. Immers blijkt uit de vaststellingen van de bestreden beslissing, die verzoekende partij op geen enkele manier *in concreto* weerlegt, dat geen geloof kan worden gehecht aan de bewering van verzoekende partij dat zij heel haar leven en dit tot aan haar vertrek uit Afghanistan in het dorp Batan gelegen in het district Rodat in de provincie Nangarhar (Afghanistan) doorgebracht zou hebben. Zij laat dan ook moedwillig de asielinstanties geheel in het ongewisse over waar zij voor haar komst naar België werkelijk heeft verbleven en biedt geen correct zicht op haar werkelijke achtergrond en leefsituatie.

2.2.12. De Raad bemerkt verder dat, zoals ook in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, de werkelijke streek van herkomst van essentieel belang is voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming, aangezien het de streek van feitelijke herkomst is in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade onderzocht zal worden. In de bestreden beslissing wordt tevens de pertinente opmerking gemaakt dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland), waardoor de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst vormen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

2.2.13. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekende partij haar beweerde (recent) verblijf in het dorp Batan gelegen in het district Rodat in de provincie Nangarhar (Afghanistan) niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die zij er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor haar vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van verzoekende partij noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat zij in geval van terugkeer naar haar land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst er verder op dat de Afghaanse nationaliteit van verzoekende partij in dezen niet ter discussie staat. Verzoekende partij maakt echter niet aannemelijk dat zij recent afkomstig is uit het dorp Batan gelegen in het district Rodat in de provincie Nangarhar (Afghanistan), noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de herkomst en achtergrond van verzoekende partij voor haar komst naar België, over haar reële problemen en situatie en over de vraag of zij al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoekende partij zelf meent dat zulk risico in haar hoofde niet voorhanden is.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.14. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft

gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 32 en 33), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 5 juli 2018 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Pasjtoe en bijgestaan door haar advocaat en haar vertrouwenspersoon. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.15. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat aan de door verzoekende partij voorgehouden (recente) herkomst geen enkel geloof kan worden gehecht, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.16. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT